

Pervazısızım

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 11 Ekim 2017

Hiddet dolu evrenin ayak sesiyim,
Küçük pasajlarda yok olma isteğim
Bir de haraç mezat gömdüklerime
Taziye sunarken yabancılar...

Ben de yabancıyım kiminin gözünde
Oysaki ikram bildiğim sevgiye dairdi
Tüm maruzatım:
Hani pay ettiğim,
Hani başa aldığım sevgi pınarı,
Tabirlerden sikkın cahil bir faniyim için aslı;
Sevgisiz yaşamayı becerenlere hayranlığım
Bir de soytarı bir şiire dökerken içimdeki buhranı
Katmanlarında kaybolduğum
Dünya denen güzergâhın kayıp satırları.

Cümleten dileğim,
Cümlelerde ölüp defalarca dirildiğim
Ve imla hataları evrenin;
Bazen bir imleç,
Bazen ünlem içeren
Ama noktaya doyamadığım;
Üçlü ikramlarında noktaların
Son nokta olmayı bile beceremediğim
Kayıp bir hikâyeyim.

Mutlu sonları tehir eden Tanrı,
Deme özrüne sahip belli ki kıstas sahipleri;
Yanıp da küllerimde aradığım
Aslında yanmaktan bile aciz boş bir sayfayım.
Derlediğim hangi şiir ise kuramlardan yakınan;
Hangi gölgeyse yine bana asılan
Ve beynamaz imgeleri ellerimle boğup
Ölümüne sevdalandığım hangi mecazi aşk ise
Devrik bir rotanın da aradığı o güvence

Yine varmayı tehir ettiđime dair de
Bir günce,
Her yeni güne imzama attığım.

Dedim ya;
Noktasızım ezeldir;
Sevi dilinde kambersiz düđün misali zlem duyduđum
Kayıp aşklarımın da mirası
Yine melekleri řahit tuttuđum
Ve gönül nikâhımda ömrümün son bulduđu...

Yalan, tümü yalan
Ne de olsa gönül koydum ben bu řiirsel düzeneđe
Bir de kayıtlardaki sezgilerime řerh düřtüm:
Olmazın oluru hangi duygu ise
Versin elini ilk ve son kere,
Sondan bir evvel görmeyi dilediđim
Hangi pencere olduđu da nemsiz
Ne de olsa
İçimin aksanında
Pervazındayım ve alabildiğine pervazı/sızım.

Demlendiđim zncn řerefine
Belki de ettiğim onca naz niyazın hatırına
Katıksız bir mevtayım:
Sevgi uđruna deđil lmek
Dođmamayı dilediđim
O mezarda bir dilek taşı olmak adına
Yazmasınlar adıma asla,
Aksimde hüzünden ibaret,
Nefsimde řkrme delalet
Belki de en garip kulum
Dünya denen cengâver yolculuđun
Bitmesine dair iken dileğim.